

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1618. usque ad annum 1620

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118847

§. 46. Insequentium Calamitatum origo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67326)

pita, tractatus de invocatione Sancto-
 rum, de articulis controversis Luth-
 ranos inter & Calvinistas, necnon li-
 brum de reformatione in Hassia, & de
 colloquio Pragensi. Edidit insuper tra-
 ctatum de iudice controversiarum præ-
 ter commentarium in Habacuc: Alter
 erat Joannes Gordonius patria Scotus,
 qui a Jacobo I. in Angliam evocatus,
 Salisburiensis Decanus creabatur, ubi
 etiam mortalitatem exiit, postquam
 latino sermone suum *tortum retortum*
Juliano-Papismum, necnon assertiones
 theologicas pro *vera veræ Ecclesiæ nota*,
 Anglice vero librum *de felicitate Angliæ*
sub Jacobo I. & tractatum *de ceremoniis*
Ecclesiæ Anglicanæ typis vulgaverat.

Sæc. XVII.
 A. C. 1620.

§. XLVI.

Insequentium calamitatum origo.

Annus hic, istius sæculi vigesimus,
 motuum, malorumque multitudine,
 & calamitatum diversitate, si quis
 alius præcedentium, inauspicatus flu-
 xerat: Flagrabat communis belli in-
 cendio universa Germania, impune
 grassabatur aliena usurpandi libido, Sa-
 cra profanis miscendi cupiditas, & pro-
 miscua adversus legitimos Principes re-
 bellandi libertas: inter jura belli cen-
 sebatur inhumana in innoxios crudeli-
 tas,

Sæc. XVII. A. C. 1620 tas, cædium, rapinarum & incendiorum opportunitas, necnon dolosa machinandi ac quævis nefanda perpetrandi licentia. Tot autem malorum originem, progressum & exitum ponderare rerum temporisque deposcit ordo. Quem vero latet, quod omnium turbaram causa extiterit religionis dissensio, auctores vero motuum fuerint sectarum fautores: nova enim, ac ideo falsa doctrina inimica est disciplinæ Evangelicæ: inde orta est animorum aversio, subditorum a Dominis, membrorum a suo Capite defectio, & denique Regum contemptus, ac regnorum everfio; non enim hæresis ullum Principem suo in folio securum relinquit, cumque Religio magnam Reipublicæ partem constituat, rebellis, turbulenta & sanguinaria hæreticorum indoles nunquam fatiatur, nisi coronatos etiam vertices, si ejus progressibus sese opponunt, implacabili furore evertant, & Monarchicum Regimen in Democraticum commutent, prout demonstraverat Hermannus Chunradus (*). Hoc idem testantur præfenti ævo Imperium Germanicum, Bohemiæ & Hungariæ Regna, totque aliæ Provinciæ Ferdinando legitimo

(*) Ejus oratio parænetica in progressu hujus libri legitur.

gitimo suo Principe ac Monarcha per Sæc. XVII.
 hosce Sectarios orbatæ. Præcinebat A. C. 1619.
 Lutherus, suis inculcans, Cæsari non
 esse obediendum, si hic Pontificis causam tueri, novumque Evangelium debellare vellet (*). Ut autem tam Cæsar, quam alii Principes denegatæ obedientiæ injuriam ulciscendo impotes fierent, in Novatorum schola tritum erat dogma: *Catholicis & præcipue Ecclesiasticis opes, bona, ac ditiones esse dolis & armis eripiendas, utque usurpatis opibus cautum foret, simulque iniqui usurpatores a lege repetundarum securi essent, Cæsarem, ceterosque Principes Catholicos de violata conscientie libertate esse incusandos, ac sub hoc obtentu simul eo adigendos, ut initis eorum arbitrato pactis hæc bona usurpatoribus cedant, vel si reclamare voluerint, tunc adhibita armorum vi metuque ad assensum compellantur.* Hac ratione extortam fuisse pacem Passaviensem, aliaque ejusdem generis decreta, prioris & præsentis sæculi loquuntur monumenta: Verum facta Cæsaris auctoritate nondum satis sectæ suæ, opibusque ablatis cautum esse credidere, accidere igitur oportuit sacratam quoque Cæsareæ Majestatis potentiam: Cæsar igitur urgens
 dus

(*) Tom. V. Genenf. Germ. p. 297.

Sæc. XVII. A. C. 1620. dus erat, ut jurisdictionem suam ad
 Sectarios etiam derivet, Aulicum suum
 Senatū reformet, aliamque iudicii for-
 mam instituat, ni velit, armis debellan-
 dus, atque ad cuncta, quæ libuerint, con-
 cedenda vi compellendus, tandemque
 dominationis Majestatisque suæ virtus
 si frangi nequit, saltem infirmenda erit.
 Ex hoc torculari expressæ fuerunt a
 Bohemis Majestatis literæ, quarum fa-
 vorem hi ultra sensus sui limites studio-
 se ideo extenderunt, ut nacti quiri-
 tandi obtentu seditionem concitare, &
 in rebellionis societatem omnes ferme
 subditos congregare valerent: ex hisce
 fontibus scaturiebant bella civilia, ar-
 ma Correspondentium, Bohemorum
 contumacia, Hungarorum motus, &
 Austriacorum rebellio, necnon Cæsa-
 reæ, Regiæque auctoritatis contemp-
 tus, ac denique abominanda Ferdi-
 nandi legitimi Regis exauctoratio, ad
 quam æque, atque ad funestum hoc
 bellum, ejusque pedissequas cædes, ra-
 pinas, vastationes, incendia, civiles di-
 scordias, atque inimicitias facem sub-
 didere Sectariorum Ministelli præcipue
 Calvinistæ; hi enim molestissimi Sufur-
 rones bellique Buccinatores seditiosis
 suis consiliis & concionibus Principes
 suos ad arma, & populum ad seditio-
 nem contra Cæsarem, Regem, & Ca-
 tholi-

tholicos & præsertim Ecclesiasticos sedulo concitabant, prout ipse Ferdinandus Cæsar sæpius conquestus est. Hi tam funesti belli promotores exstiterunt, hi Martis classicum cecinerunt; horum convitia aperuerunt injuriis despectam Cæsaris Majestatem, depresserunt Austriacæ dignitatis fastigium, quod eo magis declinare credebant, quo potentius, intruso Friderico, Regiam ac postea Imperatoriam Majestatem Ferdinando eripere niterentur. Huc collimabant Jenensium & Wirtembergensium Prædicantium judicia, quibus declararunt, nefas esse, ut Principes Protestantes in causa Bohemica Cæsari opem ferant; huc spectabant itidem pessima Ludovici Camerarii consilia, quibus fortuna & genere ferocem juvenem Fridericum ad illicitam alieni Regis cupidinem illexit, & non minus Anhaltini Principis consilia calamo, astu, ope & opera adjuvit (*), ut luculenter Heidelbergensis & Anhaltinæ Cancellariæ monumenta testantur, quæ si quis mente a partium studio aliena pervolverit

Sæc. XVII.
A. C. 1620.

(*) Vide ejusdem Camerarii epistolas necnon Fabii Hercynini Rhebarbarum ejusdemque Tubum Gallilæanum edit. ann. 1625. necnon Windeckii tractatum de Theologia Jureconsultorum Colon. edit.

Sæc. XVII. verit, talpa cæcior sit, nisi hujus belli
 A.C. 1620. causam a Calvinianæ & Lutheranæ
 sectæ fautoribus infano Religionis fanatismo, necnon implacabili in Catholicos Principes odio accensis repetat. Faceffat igitur, nescio quis, insulfus Author, qui anno Christi 1647. *Considerationem cauffarum belli in Bohemia exorti* edidit, & Catholicorum Tyrannidem potiffimum in cauffa fuisse, ostendere fatigit: cum tamen nullum omnino ex Bohemis ceterisque Protestantibus vel a Cæsare, Rege, Principe, aut Catholicis prius vexatum, quin antea ad hanc vexationem sua petulantia, aut iniqua ufurpatione, postulatis, vel violentiis ansam dediffent, ostendere potuerit: certe nullus alio pacto Catholicos tanquam hujus belli auctores inffimulare valebit, nisi quia Calvini & Lutheri secta adhuc in cunis vagiente Catholici Principes erga hosce Sectarios nimis indulgenter egerunt, eosque in suis Regnis tolerarunt. Queruntur equidem præcipue Calvinistæ de turbato sectæ suæ usu, accumulans gravamina, armis vastatas deplorant Regionnes; reticent tamen ipsi iniquas artes, quibus sectam intruferunt, qua violentia primi Catholicis bona eripuerunt, seditiones concitarunt, & innoxium sanguinem sæpe profuderunt: læserunt
 hi

hi tamdiu Catholicorum patientiam, Sæc. XVII.
 donec & illam in furorem convertere ne- A. C. 1620.
 cesse fuerit: nec prius quievere, quam
 ex amicis sibi adversarios redderent,
 qui necessario defensionis jure ipsis vi-
 cem rependerent, & tum ipsis in more
 positum fuit, de injuriis sibi illatis con-
 queri, malorum causam in eos, quos
 primo gravissime læserunt, conjicere, &
 integros querelarum libros in vulgus
 spargere, cauto tamen silentio contu-
 melias, injurias, mala & violentias
 prætermittere, quas ipsi prius largif-
 sima mensura aliis intulerunt.

§. XLVII.

*Oratio de auctoritate Regum & Prin-
 cipum contra Protestantium mo-
 limina offerenda, & de caus-
 sis bellorum in Europa.*

Jam ante decennium Hermanus Chun-
 radus Baro Fridenburgensis, ac E-
 ques auratus futuri hujus belli causam
 ex immodico Protestantium Monarchias
 evertendi studio derivabat, oratione
 sat efficaci hanc in rem edita; illam
 ergo, ne Protestantes deinceps Catho-
 licos bellici hujus incendii auctores ca-
 lumniari audeant, huc referre, haud
 inutile erit; Illius autem tenor est se-
 quens: „Principio quidem totam Euro-
 pam,